

ZÁVAŽÍ

Mlčím a do ticha se v hrudi opírám strašným závažím.

Tomu nejtěžšímu, co v hrudi mám,
je slovo tím nejtěžším.

Kdysi byl stvořen svět lehkým pšouknutím.

Stačilo pípnout a žít.

Dnes se snad život nedá ani vyslovit.

Mlčím. To nejtěžší, co v hrudi mám,
nemůže být a není vysloveno.

Ach, není, není lásky tam, kde není
její jméno.

V POSLEDNÍM TAŽENÍ

Zkostnatělé formy hnát srdconoše

kopytem tluče v hrudi hluše

a svírá v hrdle píseň ptačí v notě

v kleci o životě

Však v této anabázi

jedno žebro schází